

Και ὕστερ' ἀπὸ τόσα γλυκὰ, πιότᾳ, καπόνια,
 και ὕστερ' ἀπὸ τόσο χορὸ και ἄρμονία,
 —ὦ! τί χαρὰ και τρέλλα!— μᾶς ἦλθαν και τὰ χιόνια,
 και ξέρετε, τὸ χιόνι σημαίνει εὐτυχία.
 Εἰρήνη, τὸς νη, και χιόνια πιὸ πολλά...
 Χαρήτε, τοῦ χρόνου νὰ ἤμαστε καλά.

Souris.

Η ΑΠΟΡΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Ὁ αὐτὸς ἔντιμος και σεβαστὸς φίλος, οὔτινος τὸ
Μὴ Χάνεσαι ἐφιλοξένησε μίαν ἀπορίαν, ἐπανερχό-
 μενος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος διαβιβάζει ἡμῖν τὰ ἐξῆς.

«Ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως
 νὰ μάθωμεν ποίαν οὕτος και οἱ ὁμοφρονούντες αὐτῷ θὰ
 ἠκολούθουν ὁδόν, ἂν εὐθὺς μετὰ τὸν κάταρτισμὸν τοῦ
 προσωρινοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς ἤθελον βεβαιωθῆ ὅτι
 δὲν ἔχουσι τὴν πλειονοψηφίαν, και πλειονοψηφίαν μάλιστα
 κατὰ τὰ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνθείσα ἀπορίᾳ ἐπι-
 θέντα, ἥτοι μεταξύ τῶν ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν ἐ-
 κλεχθέντων βουλευτῶν και ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει
 ἤθελον μείνει ἐν τῇ Βουλῇ συνεργαζόμενοι και ἐπικυ-
 ρούντες τὰς τοῦ ὑπουργείου Κουμουνοῦρου πράξεις, ἅς
 ἐπ' ἀρχῆς ἐπολέμησαν, ἢ ἤθελον ἀποσυρθῆ ἀφίνοντες
 τὴν εὐθύνην, εἰς οὓς αὕτη ἀνήκει.

Και ἐπὶ μὲν τῆς ἀπορίας μας ἐκείνης οὐδεμίᾳς ἐτύ-
 χουσι ἀπαντήσεως, ἐννοήσαμεν ὅμως ἐκ τῆς Ὁρας, ὅτι
 αἱ ἰδέαι ἐξ ὧν ἐμφορεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις κλίνουσι νὰ
 δεχθῶσιν ἐν τῇ Βουλῇ τοὺς ἐκ Θεσσαλίας και Ἡπείρου

προερχομένους βουλευτὰς ἕνεκα τοῦ ἐκτάκτου δῆθεν τῶν
 περιστάσεων και διότι κατὰ νέον πολιτικὸν δόγμα δὲν
 θέλει νὰ τιμωρήσῃ τοὺς υἱοὺς διὰ τὰ σφάλματα τῶν
 πατέρων. Τοῦτο δὲ σκέπτεται νὰ πράξῃ ἀφοῦ δοθῇ ἰσχύς
 νόμου εἰς τὰ σχετικὰ διατάγματα, τὰ ἐκδοθέντα ἐν τῇ
 ἀπουσίᾳ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς.

Βεβαίως ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ φρονῇ ὅτι ἵνα νομιμο-
 ποιηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ θέσις τῶν διὰ παρανομιῶν
 ἐκλεχθέντων ἐκείνων βουλευτῶν πρέπει νὰ δεθῇ ἰσχύς
 νόμου 1) εἰς τὸ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως διάταγμα
 2) εἰς τὸ περὶ δικαστικῆς διαιρέσεως τοιοῦτον 3) πρέπει
 νὰ ἀναθεωρηθῇ και μεταρρυθμισθῇ ὁ περὶ ἐκλογῆς βου-
 λευτῶν νόμος και 4) νὰ δοθῇ ἅπασι τούτοις ὑπισθενεργὸς
 δύναμις.

Ἐὰν λοιπὸν τοιαῦτα σκέπτεται ἡ ἀντιπολίτευσις και
 ἂν διὰ συζητήσεως ταῦτα γίνωσι δεκτὰ δὲν θὰ συνεπι-
 φέρουσι τάχα και τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ὡς πα-
 ρανόμων και ἐκθέσμων ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως και τοῦ
 ἀρχηγοῦ αὐτῆς θεωρηθειῶν και πολεμηθειῶν πράξεων
 τοῦ νῦν ὑπουργείου;

Οἱ συλλαβόντες ὅπωςδῆποτε μίαν τοιαύτην ἰδέαν ἀ-
 ναντιρρήτως θὰ ἐσκέφθησαν και παρεδέχθησαν ὅτι πάντα
 τὰ περὶ ὧν εἴρηται νομοθετήματα δύνανται τοῦλάχισ-
 στον νὰ εἰσαχθῶσι και συζητηθῶσι μόνον μετὰ τὰς ἐξ-
 λέξεις και τὸν νόμιμον τῆς βουλῆς κάταρτισμὸν και
 ὅτι οὐδόλως δύνανται ἐν τοῖς πρὸς ἐξέλεξις τῶν ἐκλο-
 γῶν σχηματισθησόμενοι τμήμασι νὰ συμπεριληφθῶσι
 και οἱ ἐκ Θεσσαλίας και Ἡπείρου προερχόμενοι βουλευ-
 ται, οἵτινες ἐκτὸς τῶν προερχθέντων φέρουσι ἐν τῇ ἐκ-
 λογῇ αὐτῶν και τὸ ἀμάρτημα, ὅτι ἐψηφοφορήθησαν ὑπὸ
 Ὀθωμανῶν, μὴ δόντων τὸν ὄρκον τοῦ πολίτου και ἐπο-
 μένως μὴ ἀποκτησάντων ἐτι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν,
 ἐξ ὧν μάλιστα ἀνεδείχθησαν και δύο βουλευταί. Ἄραγε
 και τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει ἀποφασισθῆ νομοθετικῶς, ἐ-

ἀνάγκης μένουσι στάσιμα ἢ και ὀπισθοδρομοῦσι, ὡς π. χ. οἱ
 σπόγγοι, τὰ ὄστρακοειδῆ κ.τ.λ. Ἐνῶ οἱ εἰς τὰς ἐναν-
 τίας συνθήκας εὐρισκόμενοι ὄργανισμοὶ τελειοποιούνται
 σὺν τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸ Μέσον ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς μορφῆς,
 τῶν φυσικῶν φυσιολογικῶν και χημικῶν ἰδιοτήτων τῶν
 ἀπλῶν και μικροσκοπικῶν ὀργανισμῶν, τοῦτο ἐναργῶς
 ἀπέδειξαν και τὰ τελευταῖα πειράματα τοῦ Pasteur.

Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὁ μέγας βιολογικὸς νό-
 μος, ὁ τῆς ἐπιδράσεως δηλαδή τῆς Φύσεως ἐπὶ τοῦ ἀν-
 θρώπου και τούτου ἐπ' ἐκείνης καθ' ὃν «ἡ πρόοδος τοῦ
 ἀνθρώπου εἶνε εἰς εὐθεῖαν ἀναλογίαν μετὰ τὸ πλῆθος τῶν
 περιστάσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου τῶν ἐπιδρωσῶν ἐπ'
 αὐτοῦ.»

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν μέγαν τοῦτον νόμον, δυνάμεθα
 κάλλιον νὰ ἐννοήσωμεν τὴν πρόοδον τοῦ ἀνδρὸς και τὸ
 στάσιμον τῆς γυναικὸς· ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ τὸν ἐφαρ-
 μόσωμεν και εἰς τὰ ἔθνη, θὰ ἐννοήσωμεν τὴν πρόοδόν τι-
 νων και τὸ στάσιμον τῶν ἄλλων.

Ἐπειδὴ ὁ ἀνὴρ ἕνεκα τῆς κτηθείσης ῥώμης και τοῦ
 ὑπερπράνου ἤθους του ἀνελάμβανε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς
 κοινότητος, εἰς ἣν ἀνήκε, και ἐγύμναζε βαθμηδὸν τὴν
 διάνοιάν του φροντίζων περὶ τῶν καταλλήλων μέσων
 τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτῆς και τοῦ ἀτόμου του, ἐνῶ ἀγω-
 νιζόμενος τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα εὐρίσκειτο εἰς ἐπαφὴν

μετὰ πλείονων σημείων τῆς Φύσεως, ἦτο φυσικὸν νὰ λά-
 βῃ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου.

Τοῦναντίον ἡ γυνὴ μὴ λαμβάνουσα ἐνεργὸν μέρος εἰς
 τὴν διεύθυνσιν και τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος ὡς ἐκ
 τῆς σωματικῆς και φυσιολογικῆς τῆς καταστάσεως, ὡς
 παρατηρεῖται και νῦν εἰς τε τὰ βάρβαρα ἔθνη και τὰ
 πεπολιτισμένα τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ στρεφομένη εἰς κύ-
 κλον ἐνεργείας λίαν μικρὸν διαγραφέντα ὑπ' αὐτῆς τῆς
 φύσεως, μοιραίως ἔπρεπε νὰ καθυστερήσῃ εἰς τὴν ἀνά-
 πτυξιν, εἰς ἣν βαθμηδὸν ἀφίκετο ὁ ἀνὴρ μετὰ τὸσαύτης
 ταχύτητος.

Ἐξετάσαντες μέχρι τοῦδε τοὺς βιολογικοὺς και φυσιο-
 λογικοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπῆλθεν ἡ διαφορὰ τοῦ ἤθους
 και τῆς διανοίας μεταξύ τοῦ ἀνδρὸς και τῆς γυναικὸς,
 και ἐπομένως ἡ διάφορος θέσις αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τού-
 τῳ ἀνευ παρεμβάσεως οὐδεμίᾳς εὐχῆς ἢ κατάρτας θεοῦ
 τινος, ὡς διατείνεται πᾶς Δαμαλάς, ἅς ἴδωμεν ἐν ὀλί-
 γοις ποῖα ἦτο ἡ θέσις και ἡ τύχη τῆς γυναικὸς παρὰ
 τῷ ἀνδρὶ, ἐνόσφ οὗτος βαθμηδὸν ἐβάδιζε πρὸς τὸν πολι-
 τισμὸν, και διατὶ σὺν τῷ πολιτισμῷ ἡ ἐλευθερία τῆς γυ-
 ναικὸς περιωρίζετο και ἡ διανοητικὴ αὐτῆς κατάστασις
 ἐγίνετο πολὺ ὑποδεεστέρᾳ τῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἢ μᾶλλον ἡ
 διαφορὰ ἐγίνετο καταφανεστέρᾳ.

(Ἐπετεὶ συνέχει ὁ)

πικυρωμένου του διατάγματος, δι' οὐ ἐχορηγήθη εἰς τούτους τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι καὶ μεταβαλλομένου οὕτω τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως καὶ ἰθαγενείας νόμου;

Ἄλλὰ πρὸς τί ταῦτα πάντα; Ἡ μὴ διὰ τὸ καταρτίσει ἢ μίαν ἢ ἡτέαιρα τῶν μερίδων πλειονοψηφίαν πρέπει νὰ κατασταθῶσι, νὰ διαστραφῶσι, νὰ στρεβλωθῶσιν οἱ ὑπάρχοντες νόμοι; Ἡμεῖς οὐδαμῶς βλέπομεν τὸ ἐκτακτὸν τῶν περιστάσεων, ὅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις βλέπει. Ἄλλ' ἐὰν τις παραδέχεται τὸ ἄντικτιον δὲν θὰ ἦτο μᾶλλον δεδικοιογημένο ἀφοῦ τὰ πάντα ἐκρῦθμῶς ἐνεργοῦνται, οἱ νόμοι καθ' ἑκάστην ἀυστόλως καταπατοῦνται, Σύνταγμα κατ' ὄνομα μόνον ὑπάρχει, νὰ συγκληθῇ ἔθνοςυνέλευσις πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ θεμελιώδους νόμου ἐκ συναρπαγῆς τότε ψηφισθέντος, καὶ διόρθωσιν τῶν πλείστον ἐκ τῶν νόμων μας; Ἡ ἐὰν τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, διὰ τὸν ἀδέσποτον φόβον, ἐξ οὗ τινες κατέχονται παραλόγως, δὲν θὰ ἦτο τοῦλάχιστον δίκαιον καὶ νόμιμον νὰ κηρυχθῶσιν, ὡς πράγματι εἶνε, ἄκυροι αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἡπείρῳ λαβοῦσαι χώραν ἐκλογαὶ καὶ διακοπτομένων τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς νὰ διαταχθῶσι νέαι ἐκλογαὶ βουλευτῶν εἰς τὰς προσαρτηθείσας τῇ Ἑλλάδι ἐπαρχίας;

Τὸ ζήτημα οὐδὲ μικρὸν εἶνε, οὐδ' ἀνάξιον προσοχῆς. Μὴ σπεύδωμεν διότι πρόκειται περὶ τήρησεως νόμων. Μὴ λησμονήτε τί ἐπραττον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνας προκειμένου περὶ αὐτῶν. Μὴ λησμονήτε ὅτι οἱ μὲν ἐθυσίαζον τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς ἀπειθήσαντα τοῖς νόμοις ὡς ὁ Βροῦτος, οἱ δὲ ἐαυτοῖς ἐπέβαλλον τιμωρίαν τὴν αὐτοκτονίαν ὡς ὁ Χαρώνδας, καὶ ἄλλοι πάλιν ἐαυτοῦς εἰς ἐξορίαν ἐπέβαλλον ἕνεκα τῆς διατηρήσεως τῶν νόμων ὡς ὁ Λυκούργος καὶ ὁ Σόλων.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Παρίσιον... Ἰανουαρίου 1882.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους, ἢ μᾶλλον τὸ τέλος τοῦ παλαιοῦ ἔτους, ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς, τὸν τόπον τοῦ "Αἰ-Βασίλη, μέχρι τῆς Δύσεως, τὸν τόπον τοῦ μὴ "Αἰ-Βασίλη, ἐορτάζεται σχεδὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· δηλαδὴ αἱ ἡμέραι αὗται εἶνε ὀρισμένοι διὰ τὴν ἐπίσημον ἐπαιτείαν.

Ὅταν ἡ κοινωνία καθιερώσῃ ἔθιμά τινα ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ ἢ χρόνῳ, ἢ ἐκτέλεσις αὐτῶν θεωρεῖται τότε ἀναγκαία καὶ νόμιμος· ἐνῶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ αὐταὶ πράξεις θεωροῦνται βδελυραὶ καὶ ἀνήθικαι ἢ ἀξίαι οἴκτου. Οὕτω ἡ ἐπαιτεία ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην εἰς τοὺς μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαίτας.

Ἡ προσπέλασις τῶν παρισίων τῶν δεσποινίδων τῆς Γαλλίας ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὸ τῶν μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν τοιαύτην προσπέλασιν ἐπιτρέπουσῶν.

Ἐὰν δὲ εἴχομεν καὶ χοικινικὰς ἐορτάς, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Λέσβιοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τινὰς ἡμέρας, θὰ ἐορτάζομεν καὶ ἡμεῖς χοικινικῶς.

Τὰ πάντα ἐπιτρέπονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀρκεῖ μόνον νὰ γίνωνται ἐν καταλλήλῳ τόπῳ ἢ χρόνῳ ἢ μορφῇ, καὶ τὰ πάντα ἀπαγορεύονται ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι, οὐδὲν ἠθικόν, καλόν ἢ κακὸν ἀπολύτως ὑπάρχει.

Ἐὰν ὁ γενικὸς χαρακτήρ τῶν ἐορτῶν τοῦ νέου ἔτους καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὁμοιάζῃ, οὐχ ἦττον ἕκαστον τῶν ἔθνων δίδει εἰς αὐτάς ἰδικιτέραν τινα ὄψιν, ἰδίαν φυσιογνωμίαν, δι' ἧς δύναται τις νὰ μαντεύσῃ τὸν ὅλον χαρακτήρα τοῦ ἔθνους, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Δύσιν καὶ μάλιστα κατὰ τὰ βόρεια κλίματα αἱ ἐορταὶ δὲν περιβάλλονται τὰ ἐξωτερικὰ ἐκεῖνα σύμβολα ἢ σήματα τῶν Ἀνατολικῶν λαῶν πρὸς παράστασιν μιᾶς ἰδέας, ἢ ἐορτὴν ἐνὸς γεγονότος πρὸς ἀναψυχὴν, ἀλλ' εἶνε γυμναί, ὥστε βλέπει τις ἀμέσως ὅτι προτίθενται ἐμπορικὸν σκοπὸν μᾶλλον ἢ τὸν τῆς ἐορτῆς· τὸ κέρφι τίθεται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ· τὸ ἀντίστροφον δηλαδὴ τοῦ ὅ,τι συμβαίνει παρ' ἡμῖν τοῖς Ἀνατολίταις.

Δὲν θὰ ὑπάγῃ ὁ Παρισινὸς εἰς τὸ Ἱησεῖον, εἰς τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἢ εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Γουδῆ καὶ τῆς Κολοκυθοῦς διὰ νὰ μεθύσῃ ἀπὸ τὴν ῥετοσίαν χάριν τοῦ ταδε Ἁγίου, καὶ ὡς μόνον ἀξιοθέατο πρᾶγμα νὰ βλέπῃ τοὺς ὁμοίους του καὶ τινὰς κινήτου στραγαλατζῆδες, ἀλλὰ θὰ μεταβῇ ἐκεῖ, διότι ὑπάρχουν διαφόρων εἰδῶν παίγνια τυχηρὰ, ἢ ἀντικείμενα μικρᾶς ἀξίας εὐχρηστα ἢ ἄχρηστα, μυρίων εἰδῶν τίποτε, διάφορα θεάματα, φάρσες, διασκεδαστικὰ παίγνια κτλ.

Ὅλα ταῦτα ἠλεκτρίζουσι τὸ πλῆθος, κινουσι τὸ χρέμα ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην τσέπη, καὶ ὁ τόπος τῆς διασκεδάσεως εἶνε ἐν ταύτῳ καὶ τόπος τοπικῆς μικρᾶς ἐλθεσεως.

Δυσκόλως λοιπὸν δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὰς παραμονὰς τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης, ἥτις ἀποκλειστικῶς προῦρισται διὰ τὸ χρέμα, ποίαν ὄψιν εἶχον οἱ Παρίσιοι.

* *

Ὡς ἐκ συνθήματος τὰ μεγαλείτερα βουλευθάρτα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο τῆς πόλεως ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῶν ξυλίνων παραπηγμάτων, ἐνθα οἱ νομάδες αὐτῶν ἐμπορίσκει ἐπώλουν ἀπέριων εἰδῶν πράγματα εὐχρηστα ἢ ἄχρηστα, ὡς καὶ ἐν πάσῃ πανηγύρει ἔχοντες ἀφθόνους τοὺς ἀγοραστὰς ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς θεατὰς.

Τὰ καταστήματα ἡμιλλῶντο πῶς νὰ καταστήσωσι τὴν ὄψιν τῶν θελατικωτέρων, ἐπιδεικνύοντα, ὡς φιλάρεσκος γυνή, τὰ κάλλη τῶν. Ἰδίως δὲ τὰ παμμέγιστα τοῦ Βομπάρτ καὶ τοῦ Λούβρου ἦσαν ἀξιοθαύμαστα διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διακρύψιμιν τῶν πωλουμένων ἀντικειμένων· ἦσαν αἱ κεντρικώτεροι ἀποθήκαι τοῦ χρέματος, τὸ ὅποῖον ἐρριπτον ἀφειδῶς αἱ γυναῖκες.

Ἀπὸ τῆς πλουσιωτάτης γυναικὸς, τὴν ὅποιαν περιμένει ἐξώθεν τοῦ Λούβρου μεγαλοπρεπῆς ἀμαξία μὲ μεγαλοπρεπετέρας ἵππους, μέχρι τῆς πτωχοτάτης, ἣν περιμένουσιν ἐξω οἱ δύο μεγαλοπρεπεῖς πόδες τῆς, ἐβλεπέ τις τὴν αὐτὴν ἀπληστίαν τοῦ βλέμματός ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἀντικειμένων· τὸ πρόσωπον ἐρυθροῦν, αἱ χαρακτηριστῆρες ἠλλοιωμένοι καὶ ἐν διεγέρσει ἐκφράζοντες ἐπιθυμίαν κατοχῆς. Οὐδεὶς οὐδέποτε ἀνὴρ θὰ εἴχῃ τὴν εὐτυχίαν νὰ τῷ ῥιφθῶν ὑπὸ ὠραίας δεσποίνης ἢ δεσποινίδος τοιαῦτα τρυφερὰ βλέμματα, οἷα ἐπισύρει μία δωδεκάς